

ХРИСТИЯНСКА МИСЪЛ



ISSN 1310-8654

БРОЙ 2 ГОДИНА XIX 2010 г.

ЦЕНА 0,70 ЛВ.

В БРОЯ



Ричард Уотсън,

в. Таймс

**КАКВО СЕ
СЛУЧИ ПРЕЗ...
2010 Г.**

Четете на стр. 2



Гари Суонсън

„Адвентист ривю“

**НАЙ-ГОЛЯМАТА
НЕРАЗГАДАНА
МИСТЕРИЯ**

Четете на стр. 3



Клифърд Голдстейн,

Signs of the Time

**ЧУДЕСАТА -
ИСТИНСКИ И ФАЛШИВИ**

Четете на стр. 5

Избори 2010



2010-та е година на избори за ЦАСД в цял свят. Предстои сесия на Генералната конференция в Атланта, на която ще бъдат избрани световни лидери на църквата.

Адвентистите в България пък ще избират своите национални ръководители за периода 2010-2015 г. С право можем да кажем, че за Българския съюз на ЦАСД това е най-важното събитие за следващите пет години.

За някои членове на църквата това е тема №1 в разговорите още месеци преди самите избори. За други пък е тема табу - да не би разговорите да се превърнат в някакъв вид „пропаганда“. Трети са напълно безразлични и смятат, че това не е тяхна работа.

Истината е, че съборът е важен за църквата, защото чрез него Бог ще постави хора, които ще я водят и изграждат през следващите години.

Важен е, защото ние вярваме, че участваме в нещо повече от човешки избор. Църквата е „Христово тяло“, което е в жива връзка с „Главата“ - Исус. Изборът е взаимодействие между живия Бог и Неговата жива църква, събитие, което надхвърля всякакви човешки претенции, желания, интереси, амбиции, сметки и очаквания.

Съборът е важен, защото е тест за духовност. Много е важно как ще участваме и как ще излезем от него. По-единни, насърчени и мотивирани да служим ли ще сме? Или разедине-

ни, наранени и огорчени? Съборът ще покаже дали сме „духовни“ или „плътски“ (1 Коринтяни 3:1-4) и дали можем да надмогнем „човешкото постъпване“ и да действваме, водени от Светия Дух.

Но какво значи да проявим духовност и да отхвърлим „плътските“ мисли и действия по време на избори?

Принципът на служене в Божие царство срещу личната кариера

Стремежът към позиции в политическата и професионалната реализация е нещо нормално. Едно CV, изпълнено със значими постове, е предпоставка за получаването на следваща позиция и залог за успех. Успехът е свързан с издигане в йерархичната стълбца в обществото или професията.

В Божието царство нещата изглеждат твърде различно от това.

В църквата не е етично да се преследват лични интереси. Църквата е Божи „бизнес“. С всяка дейност трябва да бъде издиган Бог, а не човек (Деяния 14:15).

На мястото на стремежа към издигане Исус поставя стремежа към служене. „Но между вас не ще бъде така; който иска да стане големец между вас, ще ви бъде служител; и който иска да бъде пръв между вас, ще ви бъде слуга; също както и Човешкият Син не дойде да Му служат, но да служи и да даде живота Си откуп за мнозина“ (Матей 20:26-28). Всяка позиция в църквата е свързана със служене на другите. Това означава подчиняване на живота, дарбите, времето, бъдещето си не в своя изгода, а за Божия слава и в полза на хората.

Цялата идея за себеувеличаване

в случая е абсурдна и неуместна. Исус ни учи да не се наричаме „учители“ и „наставници“, защото само Един може да бъде такъв - нашият Небесен Отец. Всички ние сме братя. „А по-големият между вас нека ви бъде служител. Но който възвишава себе си, ще се смири; и който смири себе си, ще се възвиси“ (Матей 23:8-12). Следователно всеки, който се стреми да прави кариера в църквата, е сбъркал мястото. Тук има само две позиции. Едната е позицията на братя. При нея всички сме равни. Другата е на Небесен Наставник и Отец. Който се стреми към издигане, се опитва всъщност да застане в позицията на Бог.

В този смисъл промяната на функциите на един служител в църковното ръководство не може в никакъв смисъл да се разглежда като повишение или понижение в работата. Всеки „според дарбата, която е приел“ трябва да служи на другите „като добър настойник на многообразната Божия благодат“, „за да се слави във всичко Бог“ (1 Петр. 4:10, 11).

Принципът на Божието ръководство срещу човешката политика

Между политическите партии често се правят сделки за хора, които да заемат ръководни постове. Вътре в една политическа сила също различни настроения и игри могат да окажат влияние върху избора на ръководители.

В църквата обаче основният фактор за избор трябва да е свързан с Божието водителство чрез Светия Дух.

Не е приемливо в нея „да се прави политика“. Какво имаме предвид под „политика“?

Продължава на стр. 6



Ричард Уотсън, който предриче кредитната криза, дава прогнозата си за 2010 година в „Таймс“



Какво се случва през...

Алчността ще си почива през новата година, тъй като обрушената от рецесията нация снижава очакванията си и се готви за по-малки коли, по-малки къщи и да цени всичко местно. Поне така твърди Ричард Уотсън, професионален съветник за тенденциите на бъдещето.

48-годишният британец, който живее в Сидни, погледна в бъдещето за „Таймс“ преди години и предсказа съвсем точно, че 2008-ма ще бъде доминирана от омразни банкери и от презрение към високозаплатени главни изпълнителни директори и кампании в защита на местния бизнес. Сега той вижда една мрачна 2010 г., в която самотата и депресията ще се превърнат в обсебващи теми.

НЕПРЕКЪСНАТО ЧАСТИЧНО ОГЛУПАВАНЕ

Когато непрекъснато гледате в екрана на мобилния си телефон или компютъра, вниманието ви е тол-

кова разпокъсано, че не можете да се концентрирате върху едно нещо. Това явление е известно като непрекъснато частично внимание. Следващият етап е, че ще започнете да забравяте неща, да изпускате важни парчета информация и да правите грешки, и никога няма да стигнете до качествено мислене.

Това важи за работното ви място, където ще преглеждате тонове бързо движеща се информация под перманентното напрежение да реагирате навреме, и ще действате прибързано. В личния си живот ще имате толкова много „пароли“ в главата, че ще забравяте номера на ПИН-а си и често няма да можете да изтеглите пари, ще се обаждате на банката си и не ще можете да си спомните паролата.

Проучвания ще потвърдят, че вършенето на няколко задачи едновременно е мит. Ще видим как се появяват изрази като „бавна медия“, тъй като хората ще разберат, че ако четат от хартия, са по-спокойни, разбират по-голяма част от съдържанието, мислят и виждат цялата картина. Ето заради това хартията не е мъртва и въпреки че новините ще бъдат предимно разпространявани онлайн, сериозните коментари и анализи (както и романите) до голяма степен ще останат на хартия.

ЦИФРОВА ИЗОЛАЦИЯ

Иронията на дигиталния свят е, че колкото по-свързани сме един с друг, толкова повече се изолираме. Можем да получаваме незабавни нови-

ни и съобщения в социалните мрежи през целия ден, но не знаем имената на съседите си. „Тутър“ е успешен, защото създава връзка и позволява на хората да вдигнат ръка и да декларират „Аз съществувам“. Иначе биха се чувствали несвързани и самотни.

Заменихме интимността с фамилиарност. Познаваме купища хора, без да ги познаваме добре; и малко са онези, с които можем да обсъдим някой проблем. В Обединеното кралство 5,4 милиона души работят у дома си. Ето защо кафенетата на „Старбъкс“ процъфтяват - тези хора искат да отидат някъде. Дори в офисите обаче хората не общуват помежду си - те по цял ден стоят вторачени в екраните. Обедната почивка изчезна, общите семейни вечери изчезнаха, семейството, седящо заедно пред телевизора, изчезна... Самотата и депресията ще станат още по-наболели теми.

ГЛАД ЗА СПОДЕЛЕНИ ПРЕЖИВАВАНИЯ

Работим сами, общуваме чрез имейли, клиентските услуги са онлайн, а пътуващите са втъкнали в ушите си личните си МРЗ плеъри. Човешките същества обаче по природа са социални създания. Те обичат да са в групи, харесва им чувството на сигурност, идващо от споделените преживявания. Оттук идва и популярността на семейните вечери, общите маси в ресторантите, литературните фестивали, музиката на живо и всички други събития, случващи се в огромни като хангари места,

приютяващи над 10 000 души. Може да гледате комедия сериал върху екран на стадион - вече знаете шегите, защото сте ги гледали по телевизията, но те отново ви размиват само защото 15 000 души се превиват от смях заедно с вас. Именно груповото изживяване е от значение.

БЯГСТВО КЪМ ФИЗИЧЕСКОТО

Ако виртуалната връзка никога не може да достигне физическия си еквивалент, това е отчасти защото асоциираме цифровото със скорост, бърза подменяемост и обезценяване, следователно с понижена стойност, както и отчасти, защото обичаме да държим и да докосваме реални неща. Когато живее в размирна и несигурна свят, човек търси сигурността на нещо осезаемо. Не иска дялове в софтуерна компания, а иска злато. Да изтеглиш видео от Интернет е лесно и ефективно, но е неодоимото преживяване в сравнение с това да отидеш до добър магазин за видеофилми, да побърбиш с филмов маниак и да разгледаш редици от илюстрирани заглавия.

Обществената библиотека, за която се опасявахме, че е на изчезване през последните години, е в своята стихия, защото представлява нещо много повече от книги. Това е тихо и сигурно обществено пространство; изживяване, което ни дава достъп до експертни мнения на непокаварени от търговските интереси източници; и което е едновременно етично, без да струва скъпо.

Продължава на стр. 6



Гари Суонсън
Сп. „Алвентист ривъ“

Броят на списание *Wired* от май 2009 г. бе определен за „Брой на загадките“ и специално предназначен за читатели с интереси в областта на науката и технологията. Целият брой се състоеше от статии и малки съобщения, които обхващат голям брой въпроси и проблеми от интерес за търсеция ум.

Между материалите в броя, посветен на мистериите, имаше статия, озаглавена „Апокалипсис тогава“. Тя започваше по следния начин: „Най-голямата неразрешена мистерия: как ще загине светът. Тук ви представяме нашите любими апокалиптични дати...“.

Следваха поредица от десет от най-забележителните предсказания за края на света, включително Халеевата комета, „Ефектът на Юпитер“, „Небесната порта“ и дори адвентното „Голямо разочарование“ от 1844 г. Датите варираха от 1000 г.сл.Хр. до 2012 г.

Всъщност списанието не е единственият представител на медиите, който отбелязва значимостта на 2012 г. Огромен брой хора по цял свят са заинтересувани от 5125-годишния календар на майте. Последният ден от този календар е 21 декември 2012 г. и някои смятат, че на тази дата ще настъпи края на света.

Антрополозите отбелязват, че календарът на майте е цикличен и че единственото нещо, което датата 21 декември 2012 г. посочва, е края на цикъла от 5125 години, след което броенето започва отначало. Този факт явно не може да спре големия брой спекулации за края на дните. По време на написването на настоящата статия, търсенето в Гугъл посочва резултат от 143 милиона търсения.

През 2009 г. компанията „Сони Пикчърс“ пусна касовия филм „2012-та“ точно в петък, на 13 ноември, като събра 225 милиона долара само през първия уикенд. Във филма се използват специални ефекти, за да се представи нагледно ужасният край на света.

Пет дни преди това телевизионният канал „Дискавъри“ излъчи документалния филм „Апокалипсис 2012“. Филмът започва по следния начин: „Показваме кога и как светът ще бъде унищожен, ако се вярва на пророчествата“. Следват 30-40 минути ужасяващи събития - нечувани слънчеви изригвания, обръщане на магнитните полюси, страховити изригвания на вулкани, разместване на земната кора, сблъсък между планети, разтърсващи континентите земетресения, гигантски цунами - като много от твърденията са онагледени с кадри на „Сони Пикчърс“ и са обяснени от астрофизици на НАСА, както и от редактора на сп. „Саянтифик

Америкън“. Накрая завършва с опровержение от учени, които отхвърлят всякаква възможност за подобни събития през 2012 г., но въпреки това човек трудно може да забрави ужасяващите сцени.

Това ни напомня, че дори в днешната така наречена технологична ера човечеството все още няма представа какъв ще бъде края на света. Този екзистенциален въпрос е скрит сякаш дълбоко в генетичния код на човека.

Друго доказателство е сериалът, който се излъчва веднъж седмично по телевизия Ей-Би-Си, озаглавен просто „V“. Четирнадесет милиона души са гледали премиерата му на 3 ноември.

Заглавието „V“ посочва първата буква от думата „посетители“ [visitors - от английски], като се имат предвид посетителите от космическото пространство. Извайки в привлекателна човешка форма, те се появяват внезапно една сутрин над 29 от най-големите градове на света в космически кораби, всеки оформен като огромен метален ореол с размерите на цял квартал. По улиците настъпва ужас и паника.

Корабът майка се носи над Ню Йорк и е цап на извънземния водач - красива млада жена, която тийнейджърската аудитория описва като „страхотна майка“. Тя общува директно с хората чрез образ, който се проектира на плоската повърхност на всеки космически кораб. Нейната вест се чува на езика, който се говори в съответния град.

„Нуждаем се от вашата помощ - казва тя с приятна усмивка. - Ние сме галеч от дома и имаме нужда от вода и от един минерал, който е в изобилие на земята, за да можем да оцееем. В замяна ще споделим с вас някои от нашите технологии, които ще ви помогнат да обогатите живота си във всяка област. След като получим необходимото, ще ви оставим в по-добро състояние, отколкото сме ви намерили“.

Настъпват се множества се успокояват и когато страхът им изчезва, избухват в аплодисменти.

Успокоителните гуми на посетителите се оказват хитра заблуда с цел да прикрият намерението си да унищожат човечеството. Всъщност извънземните са били сред хората в специални клетки, докато се е подготвяла инвазията.

Повечето хора са заинтригувани от обещанията на посетителите за по-добър живот. Според новинарска емисия, излъчена три седмици след пристигането на космическите кораби, „градовете домакини изживяват икономически бум: туризъм, сувенири за извънземни - всичко това е добро дошло... Новооткритите центрове за изцеление са посещавани от огромни множества. Хора, страдащи от някоя от 65-те болести, които посетителите могат да лекуват, се трупат в тях с надеждата да преживеят чудо“.

Някои обаче изпитват съмнения.

Като отбелязва увеличаването на посетителите в църквите, тъй като мнозина се обръщат към религията, за да разберат този феномен, възрастен свещеник от централна градска църква заявява: „Всеки ден благодаря на Бога за посетителите... Църквата бе празна години наред. Вижте какво се случва сега. Посетителите не отблъсват хората от Бога. Напротив, връщат ги при Него“.

По-младият свещеник Джак не е толкова сигурен:



„Ще се появят лъжехристи и лъженпророци, които ще покажат големи знамения и чудеса... А вие внимавайте...“

„Хората са уплашени, отче, затова идват“.

„Но все пак идват - настоява възрастният свещеник, - може би всяко зло е за добро.“

„Тревожи ме това, че те се появили точно когато имаме най-голяма нужда от тях - отвръща Джак. - Светът е в лошо състояние, отче. Кой не би посрещнал един спасител точно в този момент?“

„Те са изпратени от Бога - казва свещеникът. - И ние трябва да сме благодарни.“

Продължава на стр.7

Най-голямата неразгадана мистерия





Случват ли се чудеса в нашето просветено общество?

Клифърд Голдстейн

казва: „Да,

но внимавайте кои от тях приемате за истински!“

елизаторът заявява, че Господният Дух му е открил тези факти, след което ви призовава за излезете отпред, за да се моли за вас. Нима няма да си помислите, че пред вас се извършва чудо?

Тази история се е случвала в действителност. През годините много хора са били свидетели на това „чудо“, когато са посещавали събранията на

тиянство. Трябва ли да очакваме такива? Доказват ли чудесата, че извършителят е от Бога? Или Сатана също може да ги върши? Ако е така, как да сме сигурни, че няма да бъдем измамени?

Реалните чудеса

Дори съвсем повърхностният прочит на Библията разкрива, че чудесата са реалност - събития, които не могат да бъдат обяснени по никакъв друг начин, освен чрез Божията свръхестествена намеса.

От прекосяването на Червено море (Изход 14 гл.) до Исусовото ходене по водата (Матей 14 гл.); от храненето на евреите с манна в пустинята цели 40 години (Изход 16:5) до нахранването на пет хиляди души с няколко хляба и рибки (Лука 9:12-17); от грабването на Илия в небето с „огнена колесница“ (4Царе 2:11) до възкресяването на Исус Христос

Чудесата

истински и фалшиви

(Матей 28 гл.) - всички тези библейски истории представят светоглед, който съвсем ясно включва свръхестественото. Голяма част от съвременния интелектуален елит не обръща внимание на подобни явления, докато Библията е изпълнена с чудеса.

Това кара мнозина да си задават въпроса: „Защо в наше време няма толкова чудеса, колкото в библейската епоха?“

Първо, не бива да забравяме, че библейската хронология обхваща цялата човешка история - от Сътворението до Второто пришествие на Исус Христос. Пророчествата от Библията стигат до края на земната история и дори по-нататък. Следователно в една-единствена книга е описан огромен период от време и затова ни се струва, че чудесата се случват едно след друго, макар понякога между тях да са изминали векове.

Второ, Библията регистрира само основните събития в историята и най-вече свързаните с Божията намеса в живота на народа Му. Част от тези събития включват и свръхестественото. Това съвсем не означава, че чудесата се случват в живота на всяка отделна личност по начина, описан в Библията. В действителност голяма част от тези събития са записани съвсем точно именно защото са чудеса и следователно - крайно необичайни.

И трето, кой твърди, че днес те са по-малко, отколкото в библейските времена? Християни по цял свят описват чудеса. Някои са очевидна измама (както в случая със споменатия евангелизатор). Много християни обаче могат да свидетелстват за истинска свръхестествена намеса от Бог в живота им. Дали лъжат? Всички ли са свързани с фалшификации? Макар че невинаги е лесно подобни случаи да бъдат документирани, чудесата могат да се случват и се случват. В много случаи свръхестественото - чудото - като че ли е единственото възможно обяснение.

Фалшиви чудеса

Разбира се, човек може да стигне прекалено далеч с идеите си за чудеса. Един евангелизатор заяви наскоро, че само служение, „попечатано“ от чудеса, можело да бъде наистина от Бога. Не ми е известен библейски текст, който да подкрепя подобно изказване. Но това повдига важен въпрос: ако се случи чудо, дали задължително е от Бога?

Вярно е, че Библията представя ситуации, при които чудесата са нещо реално. Христовата дейност на земята е изпълнена със свръхестествени елементи и именно чудеса помагат на мнозина да се убедят, че Той е Месия.

Дяволът също е реален и също може да върши чудеса. Все пак той е паднал ангел, мощно свръхестествено същество. Дори първото регистрирано в Библията чудо е извършено от Сатана в Едем. Ева сигурно е крайно учудена да види говорещата змия.

Накрая се оказва, че „говорещата змия“ е самият Сатана, който използва „чудото“, за да я измами.

Ето как книгата „Откровение“ описва дявола: „И беше свален големият змей, онази старовременна змия, която се нарича дявол и Сатана, който мами целия свят; свален беше на земята, свалени бяха и ангелите му заедно с него“ (Откровение 12:9).

Ключовата дума в цитирания текст е „мами“. Сатана мами целия свят и един от методите му е да използва чудеса. Сам Исус казва съвсем ясно, че в последните дни свръхестествени събития ще подведат милиони хора: „Защото ще се появят лъжехристи и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, така че да заблудят, ако е възможно, и избраните“ (Матей 24:24).

В книгата „Откровение“ се говори и за нечиста сила в края на времето, и за вършените от нея чудеса. Втората половина от 13 гл. описва един невинен в външен вид звяр, който има „два рога като агнешки“. Той обаче „говори като змей“, т.е. като Сатана. В Откровение се казва, че този звяр „вършеше големи знамения, дори предизвика и огън да слеза от небето на земята пред човеците“. С тези чудеса „мамеше живеещите на земята“ (ст. 11-14).

Макар че все още не е известно как точно ще се случат тези чудеса, едно е ясно: Сатана е нечестива свръхестествена личност, притежаваща способността да върши неща, които да ни се струват чудеса. Те са фалшиви не защото са само ловки измами (макар че понякога може и да са такива). Онова, което ги прави фалшиви, е фактът, че Сатана ги използва, за да мами.

Апостол Павел предупреждава, че в самия край на времето дяволът ще действа чрез човешки посредници, които ще вършат измамни чудеса. „Този, чието идване се дължи на действието на Сатана, съпроводено от всякаква сила, знамения, лъжливи чудеса и с цялата измама на неправдата на онези, които погиват“ (2Солунци 2:9).

Продължава на стр.6



Представете си,

че отивате да слушате евангелизатор на живо. Вие сте един от стотиците, а може би хиляди хора, които са там, за да чуят Божие слово. И изведнъж по средата на проповедта евангелизаторът внезапно ви вика по име: „Знам, че Джон Смит е тук тази вечер.“

Вие сте удивени. Откъде знае? Не е ли някакво съвпадение? Тогава споменава и вашия адрес. Сега вече знаете, че не е никакво съвпадение!

Но това не е всичко. За ваша изненада той казва, че страдате от ужасна болест, което си е самата истина. Еван-

същия евангелизатор. Представете си каква надежда се е надигала в сърцата им: Господ наистина извършва нещо свръхестествено в живота ми!

После се оказва, че „чудото“ е най-обикновена измама. Същата вечер преди събранието съпругата на евангелизатора обикаля между присъстващите със скрит предавател в грехите си. Разговаря с хората, събира информация и бързо я предава на съпруга си, който има малък приемател в ухото. „Господният Дух“ всъщност е гласът на съпругата, която използва предавател, настроен на честота 39.17 MHz.

Макар и да е очевидна измама, този случай на духовно шарлатанство ни кара да си задаваме въпроси за чудесата и за тяхното място в съвременното хрис-



Издателство „Нов живот“

апокалиптичното ВИДЕНИЕ и скопяването на АДВЕНТИЗМА

ИЗ КНИГАТА НА ДЖОРДЖ НАЙТ

Историята за овците и козите е ярка словесна картина за последното разделение, което ще настъпи при завръщането на Исус. Това е картина, която не допуска нито средното положение, нито втория шанс. Човек или попада в категорията на овците (стандартен старозаветен термин за Божия народ), или в тази на козите. Или отива наясно (символ на благоволение) или наляво (символ на неодобрение). Няма средно положение. Нито пък решението на съда може да бъде обжалвано. Сцената предава чувството за окончателност. Тези, които не успеят да оползотворят правилно времето на чакане и бгение преди Второто пришествие, ще са завинаги изгубени за царството (стих 46).

Един съществен елемент в притчата е този на изненадата. И овците, и козите са стреснати при присъдата на царя за техния конкретен случай. И двете групи оспорват тази присъда (стихове 37-39,44).

Причината за изненадата произтича от неправилното тълкуване на истинската религия (вж също Яков 1:27; Римляни 13:8-10), поддържано от повечето хора. Обикновеният човек вижда същността ѝ в приемането на правилните доктрини или в практикуването на определени ритуали и житейски задължения.

Но библейското становище не е такова. В един от страхотните старозаветни текстове Бог казва посредством Михей, че онова, което изисква от чедата Си, не е външно поведение или ритуална покорност, а „да вършиш праведното, да обичаш милост и да ходиш смирено със своя Бог“ (Михей 6:6-8). Исус

вече е цитирал този текст три пъти в Матей (9:13; 12:7; 23:23), като всеки път е в контекста на стихове, занимаващи се с фалшивото разбиране на истинската религия. Останалата част от Новия Завет поема същата тема. Така Яков може да напише: „Чисто и непорочно благочестие пред Бога и Отца ето що е: да пригледва човек сирачетата и вдовиците в неволята им и да пази себе си неопетнен от света“ (Яков 1:27). Апостол Павел може да заяви, че „който обича другото, изпълнява закона“ (Римляни 13:8-10; вж също Галатяни 5:14).

Първото евангелие също не остава мълчаливо по въпроса за истинската религия и нейните награди. Исус го представя съвсем ясно, когато казва, че „който напои един от тия скромните само с чаша студена вода в име на ученик, истинна ви казвам, никак няма да изгуби наградата си“ (Матей 10:42). Той

отново отбелязва, че двете големи заповеди могат да бъдат обобщени като любов към Бога и любов към ближния (Матей 22:36-40). Господ дефинира съвършенството с езика на милостта към враговете (Матей 5:43-48; Лука 6:36) и изрично казва на поведенчески ориентирания богат младеж, че ако иска да бъде съвършен, трябва да продаде имота си и да го раздаде на бедните. Наградата му ще е скъровище в небето (Матей 19:21).

Тези учения достигат своята кулминация в Матей 25:31-46. Тук Исус представя стандарта за съда с неоспорима яснота. Хората не са питани в какво вярват или дали са спазвали съботата, дали са плащали десетък или дали са се грижили добре за здравето си. Макар тези неща да са важни, човек може да ги практикува ревностно и въпреки това да бъде напълно изгубен (Матей 23:23,24).

Истинският въпрос в съда е дали хората са проявявали осезаема любов към своите ближни.

Това е свършено ясно още в първото евангелие, а Елън Уайт го обобщава по един красив начин. Коментирайки Матей 25:31-46, тя пише: „Христос обрисова пред учениците Си сцената на великия ден на съда. И решението на този съд Той представя като основаващи се на една точка. Когато народите бъдат събрани пред Него, ще има две групи хора и тяхната вечна участ ще се реши според извършеното или неизвършеното за Него в лицето на бедните и страдащите.“

Някои вярват, че стихове 31 до 46 проповядват оправдание чрез дела, но не е така. Пасажът по-скоро говори за стандартите на съда от последното време, вместо за начина, по който хората се спасяват. Основно за цялото първо евангелие е

твърдението, че Христос е платил наказанието за греха във великата Си мисия да спаси Своя народ от греховете му (Матей 20:28; 1:21). Идеята в стихове 31 до 46 е осезаемото, видимото доказателство дали човек е бил спасен, или не. Ако хората са спасени, техният живот ще представя доказателствата за това, доколко са възприели Божията благодат и любов чрез готовността си да ги предадат на другите. Затова Джоаким Джеремаяс може да напише, че „при последния съд Бог ще търси вярата, претворена в реалния живот.“ Лиън Морис казва: „... не трябва да забравяме, че в цялостната картина на Писанието е представено как биваме спасени чрез вяра и съдени по делата си (...) Делата, които вършим, са доказателства или за действието на Божията благодат в нас, или за нашето отхвърляне на тази благодат.“

5 начина да не ви манипулират

Много от нас обичат да мислят позитивно за хората. Харесва ни да смятаме, че всички „стрелят направо“ и са откровени. Обичаме да вярваме, че винаги ще ни питат могат ли да вземат каквото искат от нас и че няма да прибегнат до непотенци тактики, за да го получат. Но все някога се срещаме и с такива, които биха направили всичко, за да се доберат до желаното, включително и с... манипулация.

Не се чувстваме добре, когато сме манипулирани, но най-лошото е, че дори често не разбираме това.

Ето някои манипулативни тактики и начините да кажем „СТОП!“.

Ласкателство

За да стане на тяхното, манипулаторите често те карат да се почувстваш добре, така че да можат да поускат каквото са намислили. Първо правят комплимент, казват колко си добър в нещо и когато се разтопиш, ти е трудно да кажеш не. Не можеш да ги разочароваш или да им дадеш повод да мислят, че не заслужаваш комплиментите.

Какво можеш да направиш: Отвърни по същия начин с комплимент и мили думи,

преди да кажеш не.

Вина

Да предизвикаш чувство за вина е манипулативна тактика от векове. Най-тъжното е, че жертвите се поддават, защото чувстват, че трябва да извършат исканото, а не защото желаят да го направят. В личните взаимоотношения това води до крайно нездравословна съзависимост.

Какво можеш да направиш: Попитай човека дали иска да направиш нещо, защото трябва да го направиш, или защото искаш да го направиш. Ако отговори, че е по-добре да желаеш да го направиш, отвърни, че ти не желаеш и че се опитва да те накара да свършиш нещо, което е неудобно за теб.

Развален запис

Вероятно най-очевидната тактика е тази на развалена грамофонна плоча. Ако човек моли достатъчно дълго, постоянно повтаря желанието си, отново и отново, с малко по-различни окраски, жертвата неизбежно един ден ще се предаде и ще извърши желаното. Оха!

Какво можеш да направиш: Попитай човека защо не разбира значението на „НЕ“. Кажу му, че повторението няма да те накара да се съгласиш и че той нарушава личните ти граници.

Изборна намет

Този метод ме владява най-много. Можеш да се закълнеш за какво сте говорили и всички свидетели също, но един ден манипулаторът представя разговора по съвсем друг начин

или казва, че въобще не сте говорили.

Какво можеш да направиш: Записвай разговорите. Серузно! Добре, може би не. Поне си води свидетел, на когото можеш да разчитаеш, ако ти извъртят този номер. Обяви ясно, че те извъртят истината, за да пасне на техните интереси.

Тиранин

Ако не се съгласиш с него, те кара да изглеждаш или да се чувстваш като лошия в ситуацията или като погрешно постъпващия.

Какво можеш да направиш: Бъди твърд и заяви, че тази тиранична тактика е нечестна и неприемлива.

Дръж си очите отворени и продължавай да отстояваш себе си, за да си сигурен, че не си жертва на манипулация.

**ВНИМАНИЕ!
ВИСОКО
НАПРЕЖЕНИЕ!**

Гневът е взривоопасно чувство. Той може да разруши в един миг отношения, градени с години...

**ЗАПОЗНАЙТЕ
СЕ С КЕВИН****Ще
преминавай!**

„Всичко, започнато в гняв, завършва в срам“ (Бенджамин Франклин).

Днес искам да ви запозная с Кевин. Той е на около 40, малко плешив, носи очила с позлатени рамки. Почти през цялата година е облечен в любимото си сиво яке. От около 20 години работи като счетоводител в една компания - все в нея. Кара американска кола, защото знае от родителите си, че трябва да подкрепя американското производство. И като казахме родителите, той не обича да говори за тях. Май нещо се е случило, докато е бил малък. Не иска да говори и за годините в гимназията и в колежа. Когато стане дума за това, целият се изчервява. Със сигурност не са от любимите периоди от живота му. Изобщо Кевин е един обикновен американец,

познат на своите съседи като затворен, но вежлив и много тих човек. Докато един ден... полицейска кола спира пред дома му и го извеждат с белезници. След това навсякъде около къщата са разплатени от онези полицейски ленти, нали ги знаете: „Не преминавай!“.

Съседите от най-близките къщи успяват да видят какво правят полиците в двора на Кевиновата къща - копаят. Близко до цветната леха, после до бараката за градинските инструменти и дори по-нататък - до оградата. Изкопаните дупки разкриват зловонната истина - погребани трунове. Точно така, обикновенният Кевин е бил необикновен убиец - сериен убиец. И изобщо не са му били нужни счетоводителски способности, за да брой жертвите си.

Никой от съседите не може да повярва. Та той бил толкова

убийството се превърнало в неговия начин да изрази гнева си срещу живота, родителите, съучениците, колегите, Бога... И сега ще трябва да прекара остатъка от живота си сред неколкостотин облечени в оранжево и неможещи да контролират гнева си мъже. Това е напълно възможен сценарий за хора, които потискат гнева си. Защото да избухнеш в гняв е лошо, но постоянно да го потискаш в себе си може да бъде още по-лошо.

Тъй като е нужно да се научат да изкарват навън натрупаното в тях напрежение и недоволство, хората, потискащи гнева си, се нуждаят от техники, които да ги направят малко „по-агресивни“, за да станат по-балансиранни.

И така, какво трябва да правят?

Ето две от многото техники, подходящи за такива

хора.

1) Спортуйте!

Спортването и физическата активност помагат срещу стреса и гнева, защото осигуряват лесен излаз на емоциите. Упражнявайте спорта, който ви харесва - бягане, ходене, каране на колело, плуване, разбийте фитнес залата, ако искате. Но правенето на упражнения трябва да върви с осъзнатото умствено усилие за освобождаване от гнева. Въпреки че не бих препоръчал тази техника на лесно гневящи се хора, за такива, които потискат гнева си, тя би била добър начин за освобождаване от натрупания емоционален товар.

2) Води си дневник на гнева!

Друг много успешен начин за безопасно и ненараняващо никого изкарване на спотаения

гняв е воденето на дневник. Описвайте в него всичко, което ви кара да се чувствате гневни. Опитайте се да откриете всички оформили се модели и ситуации, които ви вбесяват, и се помъчете да намерите начин за преодоляването им. След като веднъж установите истинския проблем, тогава лесно можете да намерите и разрешението.

Потърсете навреме решение на проблема с подгиснатия гняв, защото, ако не го направите, един ден той със сигурност ще излезе навън - напълно неконтролируем, както се случи с Кевин. Защото спотаеният гняв действа точно като греха: „...това беззаконие ще ви бъде като разпукната част, издута във висока стена и готова да падне, чието рухване става внезапно, в един миг“ (Исаия 30:13).

Николай Димов Николов

**Най-голямата
неразгадана...**

Продължава от стр.3

„Но това е опасно - отново недоволства Джек. - При благоприятни условия и ако имат достатъчно време, благородството може да се изроди в поклонение или дори в нещо по-лошо - боготворене.“

При друг разговор Джек поставя под съмнение решението на църквата да приветства новодошлите: „Всички сме Божи творения. Такова обяснение ни

дават за извънземните. Църквата го реши за един ден“.

„Вярвай в нашите водачи, Джек“ - съветва го възрастният свещеник.

„Вярвам, отче, само че в цялата тази работа няма нищо, което Библията да потвърждава.“

Всичко има много общо с Библията. Може би обаче не точно с извънземни (освен ако не решим да наречем така ангелите).

Когато гледа сцените на цзлама и поклонение, всеки сериозен изследовател на Свещеното писание със сигур-

ност ще си припомни предупреждението на Исус за последните дни: „Ще се появят лъжечарници и лъжепророци, които ще покажат големи знамения и чудеса, за да подмамят, ако е възможно, и избраните. А вие внимавайте; ето, предсказвам ви всичко“ (Марк 13:22, 23).

Със сигурност внимателният изследовател на Свещеното писание ще бъде подготвен да се изправи смело и уверено, когато се появи това, което списание Wired определя като „най-голямата неразрешена мистерия“.

Абонамент 2010

За да се абонирате за в. „Християнска мисъл“, е необходимо да се свържете с книгоразпространителя в местната ви църква, на когото да платите:

За 1 година - 8.40 лв.
За 6 месеца - 4.20 лв.

В някои църкви броеве от вестника се предлагат и на свободна продажба.

Вестникът може да бъде четен и online в официалния сайт на църквата - www.sdabg.net.





Как се роди идеята да се заемеш с тази уникална благородна кауза - да направиш съпричастни към своето изкуство и хората, лишени от зрение?

Когато се върна в спомените си, не мога да открия някаква конкретна причина, която ме е подтикнала

на кръста, а не ние. Много често забравяме това. Инициативата - движещата сила - е от Него. Той създава обстоятелствата, открива ни се осезателно, вдъхновява ни, дава идеи, както и време, и сили да ги реализираме, води, насочва, пази, дава почивка, прощава, иззражда личност-

като суетен, безполезен плевел, годен само за огъня.

Можем ли като християни да повлияем на често срещаното безразличие спрямо проблемите на незрящите?

Силата на християнството е в неговото практикуване. Само



Смисълът на християнството е в себепопредането, а не в себеизявата

интервю с Иван Кънчев-Иванов

да посветя произведенията си и на хората с нарушено зрение. Тази идея е дар от Бога. Първопричината на нещата е духовна, а не материална. Не знам защо като студент във втори курс (1996 г.) на Художествената академия реших да направя сервиз и за незрящи - „Кораб към...“. Бавно и последователно оформих целостта на концепцията, която през 2004 г. нарекох „Тактилна керамика“. По този начин Бог ме обвърна към Себе Си - достигна сърцето ми по специфичен за мен начин.

Ти си посветил изкуството си на незрящите. Какво според теб може да направи църквата за хората в неравностойно положение?

Ще се въздържа от конкретен отговор. Всеки трябва да си отговори сам, а и всяка църква поотделно. Смисълът на християнството е в себепопредането, а не в себеизявата. Смисълът на християнството е в умирането на личното его, а не в живеенето за себе си. Все повече се убеждавам през годините на верския си живот, че единственото, което Бог изисква от мен, е да ме има на този свят като вярващ. Да съм му верен до болка. Великият Аз съм си има ержа за останалото. Ние сме безпомощни. Делото е на Бога. Той умира

та, обръща злото за добро, поправя нашите грешки, за да осъществим Неговия свят план.

Показателен пример за това е скитането на еврейския народ в пустинята, а и превземането на ханаанската земя описани в Библията. Най-опасният враг за Божия народ не е пустинята или ханаанците, а бодливото, егоистично, живо, непредадено на Бога Аз, което не спи, а работи отвътре като квас и може да се извиси неусетно

неправенето на зло не е добро, а равнодушие...

Народът е казал, че канка по канка прави вир. Но, за да станат канките вир, се изисква време, чувство



Иван Кънчев-Иванов е роден на 17.09.1973 г. в гр. Русе. През 1992 г. завършва ССХУ за приложни изкуства гр. Троян, специалност керамика. Магистърска степен по керамика получава през 2000 г. в Националната художествена академия, София. През 2006 г. завършва с бакалавърска степен психология в русенския университет „Ангел Кънчев“. В момента е втора година докторант по скулптура към НХА, София.

Носител е на международни и национални награди в областта на изобразителното изкуство. Реализира редица самостоятелни изложби и общи участия в страната и в чужбина. Негови творби са притежание на световни музеи на керамиката и частни колекционери.

Работи и като учител по изобразително изкуство и психология в 128 СОУ „Алберт Айнщайн“, София, и като арт-терапевт в Университетска специализирана болница за активно лечение по неврология и психиатрия „Свети

Наум“. Член е на ЦАСД от 1999 г. Старейшина е в църква „Люлин“, гр. София. Женен, с едно дете.

Иван Кънчев-Иванов създава проекта „Тактилна керамика“, върху който работи повече от десет години. По този начин успява да натрупа безценен опит в тактилната пластика и арт-терапията. В началото на 2009 г. Френският институт в София организира негова изложба, където е представена и книгата му - единствената, издадена по темата „Тактилна керамика“, преведена и на френски език с подкрепата на Министерството на външните работи на Франция и Френския институт в София.

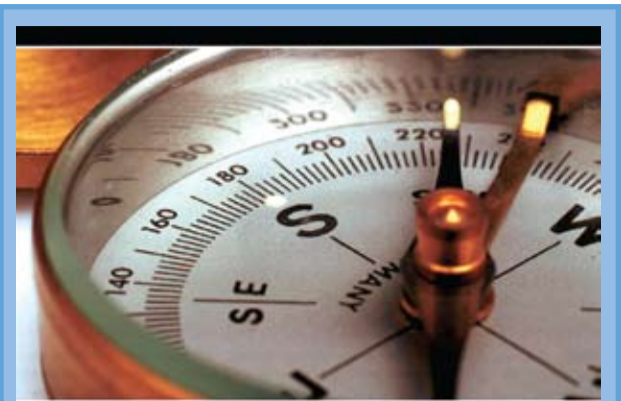
Съвсем накратко какво представлява тактилната керамика?

Тактилната керамика е изкуство, което се възприема не само визуално, но и чрез допир - и от виждачи, и от хора с нарушено зрение (напълно незрящи и с остатъчно зрение). Това е синтез между

изобразителната култура на незрящите и тази на виждачите, създаден на основата на някои психо-физиологични особености, установени на базата на многогодишни психологически изследвания върху хора с увредено зрение.

Чрез тактилната керамика се интегрира духовно в обществото и другата част от публиката - незрящите. По този начин им се предоставя възможност да се развият и в този културен план.

Тя дава нова възможност и на виждачите, които могат да „разглеждат“ произведението и чрез своите ръце. Усецането става по-ясно, ако зрящият влезе в ролята на незрящ, като затвори очи по време на тактилното възприемане. Двата начина за възприемане на формите взаимно си влияят и се допълват.



А СЕГА НАКЪДЕ?
Да ни изяви Господ Бог пътя, по който трябва да ходим и какво трябва да правим. Еремия 42:3

За всички, които желаят да чуят библейската истина.
Безплатно библейско кореспондентно училище.
Първо ниво (начинаещи) - „ОСНОВНИ УЧЕНИЯ НА БИБЛИЯТА“
Второ ниво (напреднали) - „ГЛАСЪТ НА ПРОРОЧЕСТВОТО“

Записване на адрес: Варна 9010 п.к. 56; тел.: 052/ 33 33 99; Email - kbk@abv.bg

А W R

Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“

Всекидневни предавания на български език
Сутрин: 8-9 ч. на честота 6145 kHz
(49-ви метров сектор на къси вълни)
Вечерни предавания няма.

тел./факс: 032/633-533; тел.: 032/629-462
E-Mail: awr_bg@abv.bg

Адрес: Световно адвентно радио „Гласът на надеждата“ - Българска секция, ул. „Антим I“ №22, 4000 - гр. Пловдив
Забележка: Програмите могат да бъдат слушани и чрез Интернет, като за целта се влиза в портал: www.sdabg.net и оттам в „Адвентно радио“.

ТУРСКИ КОРЕСПОНДЕНТЕН КУРС „Отворена Врата“

Umit haberi

На ваше разположение са 24 безплатни лекции на турски език с превод на български. Ето някои от заглавията: „Пророчествата, Палестина и потомството на Авраам“, „Избор или съдба“, „Молитвата, която получава отговор“ и др.

e-mail: remzi_a_ahmed@yahoo.com
Пишете на адрес:
гр. Шумен 9701 1 Ц Пощенска кутия 517
Тел.: 054/88 48 77

www.bibleiskikurs.org

Препоръчайте този адрес на приятели :)

На всички, които обичат свободата в Интернет предлагаме:

БИБЛЕЙСКО УЧИЛИЩЕ ONLINE

- лекции върху „Основните учения на Библията“
- радиопрограми на „Гласът на надеждата“
- интересни книги на издателство „Нов живот“

Счастваме ви на адрес: www.bibleiskikurs.org

Всичко за всеки в Адвентната българска мрежа

Новини от страната и света

- Утринен стих
- Адвентно радио - Пловдив
- Аудио материали
- Библия с 19 превода
- Обяви
- Детски кът
- Полезни връзки

- Съботно училище
- в Християнска мисъл
- Текстови материали
- Видео материали
- Книги
- Форум, отговори на въпроси
- Електронен магазин
- Справочна информация

www.sdabg.net - посетявайте го, споделете го с приятели!